

En aldeles ny

VISA

Om Kärlekens underliga vägar

eller

Huruledes Kareta-Peren fick sig en fästemö,

enfaldeligen diktad af en bonnadräng från

Verpinge.

(Melodi: «Jag står i tusen tankar»).

1. Det hände sig en Lördag, dä va i fjor ve Mickelmoss,
Att Per han skulle köra te stan med ett lass boss.
Falleria lia lia la, Falleria lia la,
Att Per han skulle köra te stan med ett lass boss.
2. Sen han fått vält af lasset å ögen fått lit' hackelse,
Så gick han in te Larsens på hörnan näst oppte.
Falleria lia — — — —
Så gick han — — — —
3. Men bäst han stod å titta' å såg på, hur kommersen gick,
Så drog nå'n 'nom i rocken, å dä va Lorenz Qvick.
Falleria lia — — — —
Så drog nå'n — — — —
4. «Hvad står du här å gapar, din sakramentska bondbulvan,
Du ser väl, hur de grina, kom, gå vi ut i stan».
Falleria lia — — — —
Du ser väl — — — —
5. Så gick de in på Sweden, å Lorenz bö' på konjaksjög,
Å Per han söp och grina' å glömde vagn å ög.
Falleria lia — — — —
Å Per han söp — — — —
6. Då klockan slagit fyra, kom Larsens Sven i stu'an in
Å ruska Per i kraven: «Kom nu, ditt sabla svin».
Falleria lia — — — —
Å ruska Per. — — — —

7. Å Per han måtte vänna ¹⁾, för Sven var starkare än han.
Han hjälp 'nom opp i vagnen å sa': Kör nu för fan.
Falleria lia — — — —
Han hjälp 'nom — — — —
8. Ja, Per han börja' köra, tjo hej! Dä va en lustig lek!
Polisen rände ätte, å folk å kräg de skrek.
Falleria lia — — — —
Polisen rände — — — —
9. Men ögen voro krya å hade stått mest hela dan,
Per körde kring dom alla å kom så ut om stan.
Falleria lia — — — —
Per körde — — — —
10. Der drog han in på tömmen å lät det gå så turli'a ²⁾
Å hur dä va så somna' han, men dä gick li'a bra.
Falleria lia — — — —
Å hur dä va — — — —
11. Så satt han der å nicka, å hjulen gick å tiden le',
Men när de kom te Sandgrens, så stannte ögen te.
Falleria lia — — — —
Men när de kom — — — —
12. Med ett så vaknar Pelle å gapar vidt å ännen gnir,
Å se'n han in te Sandgrens å fick sig ett glas bier.
Falleria lia — — — —
Å sen han in — — — —
13. Men i en krok af bo'en der såg nu Per en ljuffig syn:
Der stod en liten grebba med granna blåa y'n ³⁾.
Falleria lia — — — —
Der stod — — — —

¹⁾ ta' reson. ²⁾ sakteliga. ³⁾ ögon.

14. Hon hade dra't å kängan å på en liden kaga åd,
 Hon stod å pröfva' träskor, dä lilla rara skrå'd.
 Falleria lia — — — —
 Hon stod å pröfva — — — —
15. Per han stod och sne gla', han sne gla' å han tittade
 Å såg på hennes föder ¹⁾ å grina' te derve'.
 Falleria lia — — — —
 Å såg på — — — —
16. Sen gick han bort te grebban: «Goda', hur står dä till i qväll?
 Hon har ju samma träskomått, som jag plär gagna säl.
 Falleria lia — — — —
 Hon har ju — — — —
17. Å hör hon, liten flicka, ack, låt oss talas lite vid,
 Kom, låt oss slita träsko' hop i hela lifvets tid».
 Falleria lia — — — —
 Kom, låt oss — — — —
18. Flickan hon ble' röer å ville genast gå sin väj,
 Men när han bö' 'na aga ²⁾, så sa' hon inte nej.
 Falleria lia — — — —
 Men när han — — — —
19. Å hur han hångla' mä' 'na, dä vete sjelfva jäkelen,
 Men när de kom te Karsta', var hon hans lilla vän.
 Falleria lia — — — —
 Men när de kom — — — —
20. Å nu så ä' de gjutta ³⁾ å bo tätt inve' Per Matts' le,
 De bo i huset ena, te jul så bli de tre.
 Falleria lia lia la Falleria lia la,
 De bo i huset ena, te jul så bli de tre.

1) fötter. 2) åka. 3) gifta.

